

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 8.3.2006
KOM(2006) 99 wersja ostateczna

2006/0039 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich

**(//WE, Euratom)
(przedstawiony przez Komisję)**

Dokument roboczy Komisji

**w sprawie obliczania, finansowania, płatności i zapisywania w budżecie korekty
nierównowagi budżetowej na rzecz Zjednoczonego Królestwa („rabatu brytyjskiego”)
zgodnie z art. 4 i 5 decyzji Rady nr 2006/xxx/WE, Euratom w sprawie systemu zasobów
własnych Wspólnot Europejskich**

UZASADNIENIE

1. WSTĘP

W dniach 15-16 grudnia 2005 r. Rada Europejska osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie ram finansowych na lata 2007-2013¹. Rada wezwała także Komisję do przygotowania nowej decyzji w sprawie zasobów własnych oraz do zmiany towarzyszącego jej dokumentu roboczego w sprawie rabatu brytyjskiego w celu wprowadzenia w życie konkluzji Rady dotyczących finansowania Unii Europejskiej. Punkt 78 porozumienia w sprawie ram finansowych dołączonego do konkluzji Rady Europejskiej stanowi, że:

„Decyzja dotycząca zasobów własnych oraz towarzyszący jej dokument w sprawie metod działania zostaną zmienione tak, aby proces ratyfikacyjny decyzji dotyczącej zasobów własnych mógł być zakończony przez wszystkie państwa członkowskie w celu umożliwienia wejścia w życie najpóźniej na początku 2009 r. oraz w celu wprowadzenia zmian określonych poniżej. Zmiany te stają się skuteczne od dnia 1 stycznia 2007 r. i w razie potrzeby będą stosowane z mocą wsteczną.” [...]

Ponadto Rada Europejska postanowiła, że:

- Pułap zasobów własnych oraz pułap środków na zobowiązania powinny zostać utrzymane na ich obecnym poziomie (pkt 76), oraz że
- w ustaleniach dotyczących zasobów własnych należy kierować się ogólnym celem sprawiedliwości. Ustalenia te powinny zatem zapewniać, zgodnie z odpowiednimi konkluzjami Rady Europejskiej z Fontainebleau w 1984 r., że żadne państwo członkowskie nie poniesie ciężaru budżetowego, który byłby nadmierny w stosunku do jego względnej zamożności. Należy zatem wprowadzić przepisy obejmujące poszczególne państwa członkowskie (pkt 77).

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich oraz towarzyszącego mu dokumentu roboczego w sprawie rabatu brytyjskiego zmienia istniejące przepisy dotyczące zasobów własnych. Zmiany te dotyczą:

- przepisów wprowadzających w życie konkluzje Rady Europejskiej obradującej w dniach 15-16 grudnia 2005 r. w sprawie zasobów własnych (patrz sekcja 2 i 3 poniżej);
- pewnych korekt w obowiązujących przepisach, które uwzględniałyby zmiany, jakie zaszły od czasu przyjęcia we wrześniu 2000 r. aktualnej decyzji w sprawie zasobów własnych i które pozwoliłyby uzyskać większą spójność prawną i językową tych przepisów (patrz sekcja 3 i 4 poniżej).

Wszelkie odesłania do artykułów dokonane poniżej odnoszą się niniejszego wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich.

¹ Dokument 15915/05 CADREFIN 268 z 19.12.2005.

2. WPROWADZENIE W ŻYCIE KONKLUZJI RADY EUROPEJSKIEJ – WNIOSEK DOTYCZĄCY NOWEJ DECYZJI W SPRAWIE ZASOBÓW WŁASNYCH

2.1. Stała stawka poboru zasobów VAT – art. 2 ust. 4 akapit pierwszy

Rada Europejska postanowiła, że stawka poboru zasobów VAT powinna zostać ustalona na poziomie 0,30% ograniczonej podstawy VAT państw członkowskich.

Zgodnie z obowiązującą decyzją w sprawie systemu środków własnych nr 2000/579/WE, Euratom² jednolita stawka poboru zasobów VAT, jaką rzeczywiście obciążane są ograniczone podstawy podatku VAT państw członkowskich, ustalana jest poprzez odjęcie od „maksymalnej stawki poboru” (obecnie 0,50 %) „stawki zamrożonej”, która z kolei obliczana jest według złożonego wzoru związanego z wielkością rabatu brytyjskiego.

W nowym systemie stawka poboru ustalona zostanie na stałe na poziomie 0,30%, co odpowiada różnicy pomiędzy obecną maksymalną stawką poboru w wysokości 0,50% oraz średnią poprzednich stawek zamrożonych wynoszącą 0,20%.

Zastąpienie obecnego złożonego i niejasnego systemu obliczania stawki poboru zasobów VAT stawką stałą jest pożądanym ułatwieniem, które należało wprowadzić już dawno. Powiązanie stawki poboru zasobów VAT i rabatu brytyjskiego za pomocą „stawki zamrożonej” jest pozostałością po systemie zasobów własnych sprzed 1988 r., kiedy rabat brytyjski finansowany był proporcjonalnie do nieograniczonych podstaw VAT państw członkowskich, podczas gdy od 1988 r. finansowany jest on proporcjonalnie do podstaw PNB/DNB państw członkowskich³. Wyznaczenie stałej stawki poboru zasobów VAT (stawka jednolita) na obecnym poziomie jest zatem krokiem logicznym, ponieważ „stawka zamrożona” niczemu istotnemu już nie służy.

2.2. Czasowo obniżone stawki poboru zasobów VAT dla określonych państw członkowskich – art. 2 ust. 4 akapit drugi

Rada Europejska postanowiła, że w latach 2007-2013 z obniżonych stawek poboru zasobów VAT korzystać będą cztery państwa, co ma służyć ograniczeniu ich obciążenia budżetowego. W tym okresie stawkę poboru zasobów VAT dla Austrii ustala się na poziomie 0,225%, dla Niemiec na poziomie 0,15%, a dla Niderlandów i Szwecji na poziomie 0,10%.

2.3. Czasowe redukcje wkładów opartych na DNB dla określonych państw członkowskich – art. 2 ust. 5

Rada Europejska postanowiła, że w latach 2007-2013 Niderlandy będą korzystać z rocznej redukcji brutto swojego wkładu opartego na DNB w wysokości 605 mln EUR, natomiast Szwecja korzystać będzie z rocznej redukcji brutto swojego wkładu opartego na DNB w wysokości 150 mln EUR (wg cen z 2004 r.)

Redukcje brutto finansowane będą przez wszystkie państwa członkowskie, w tym także Niderlandy i Szwecję. Redukcje te nie mają służyć zwiększeniu rabatu brytyjskiego ani też

² Dz.U. L 253 z 07.10.2000, str. 42.

³ Od 2002 r. produkt narodowy brutto (PNB) został zastąpiony dochodem narodowym brutto (DNB) w obszarze zasobów własnych.

zmniejszeniu udziału Niderlandów i Szwecji w finansowaniu rabatu brytyjskiego. Dlatego też redukcja brutto przyznana zostanie po obliczeniu rabatu brytyjskiego i jego finansowania.

Środek ten ma służyć zmniejszeniu obciążenia budżetowego tych krajów.

2.4. Korekta rabatu brytyjskiego w związku z rozszerzeniem – art. 4 ust. 1 lit. f) i g) oraz art. 4 ust. 2

Rada Europejska postanowiła, że korekta nierównowagi budżetowej na rzecz Zjednoczonego Królestwa pozostanie pełna z wyjątkiem wydatków w państwach członkowskich, które przystąpiły do UE po 30 kwietnia 2004 r.

Dlatego też wydatki w nowych państwach członkowskich, z wyjątkiem wydatków w ramach rynku objętego wspólną polityką rolną (płatności bezpośrednie w rolnictwie oraz wydatki związane z rynkiem, jak również część wydatków na rozwój obszarów wiejskich pochodząca z Sekcji Gwarancji EFOGR) powinny zostać wyłączone z sumy wydatków na rzecz państw członkowskich dla celów obliczenia rabatu brytyjskiego.

Zmniejszanie sumy wydatków na rzecz państw członkowskich następować będzie stopniowo, począwszy od rabatu brytyjskiego za 2008 r., który ma zostać wprowadzony do budżetu po raz pierwszy w 2009 r., po czym nastąpi stabilizacja przy rabacie za 2010 r., który ma zostać wprowadzony do budżetu po raz pierwszy w 2011 r., zgodnie z poniższym harmonogramem:

Rabat brytyjski, który ma zostać wprowadzony do budżetu po raz pierwszy w roku	Procent wydatków związanych z rozszerzeniem (zgodnie z definicją powyżej), które mają być wyłączone z obliczania rabatu brytyjskiego:
2009	20
2010	70
2011	100

Rada Europejska postanowiła również, że w latach 2007-2013 łączna korekta kwoty rabatu brytyjskiego, wynikająca ze zmniejszenia sumy wydatków na rzecz państw członkowskich, nie przekroczy 10,5 mld EUR (wg cen z 2004 r.). Zgodnie z wnioskiem dotyczącym decyzji Rady służby Komisji powinny sprawdzać co roku, czy skumulowana kwota korekty rabatu brytyjskiego nie przekracza tej kwoty. Jeżeli ją przekroczy, wówczas brytyjski wkład do budżetu zostanie odpowiednio zmniejszony. Dla celów obliczenia zastosowany zostanie najnowszy dostępny deflator PKB dla UE wyrażony w EUR przewidziany przez Komisję.

Ponadto kwota 10,5 mld EUR powinna być korygowana w górę w przypadku dalszych rozszerzeń przed 2013 r., z wyjątkiem przystąpienia do UE Rumunii i Bułgarii.

Pełne wprowadzenie mechanizmu korekty rabatu brytyjskiego zapewni, że Zjednoczone Królestwo będzie w pełni uczestniczyć w finansowaniu rozszerzenia UE z wyjątkiem wydatków rolnych, o których mowa powyżej, o ile pułap 10,5 mld EUR na lata 2007-2013 nie zostanie przekroczony.

Zgodnie z załącznikiem III do porozumienia w sprawie ram finansowych dołączonego do konkluzji Rady Europejskiej korekta związana z rozszerzeniem UE przewidziana w

obowiązującej decyzji w sprawie zasobów własnych, tj. zmniejszenie sumy wydatków na rzecz państw członkowskich o kwotę odpowiadającą wydatkom przedakcesyjnym w krajach przystępujących w roku poprzedzającym przystąpienie tych krajów do UE, przestanie mieć zastosowanie od rabatu brytyjskiego za 2013 r., który ma zostać wprowadzony do budżetu po raz pierwszy w 2014 r.

2.5. Przegląd systemu zasobów własnych – artykuł 9

Rada Europejska stwierdziła (pkt 80), że Komisja powinna dokonać pełnego, kompleksowego przeglądu obejmującego wszystkie aspekty finansowania i wydatków UE i przedstawić go w sprawozdaniu w roku 2008/2009.

Dlatego też wniosek dotyczący decyzji Rady stanowi, że w ramach tego pełnego przeglądu Komisja dokona ogólnego przeglądu systemu zasobów własnych, któremu - w razie konieczności - towarzyszyć będą właściwe propozycje.

2.6. Wejście w życie i stosowanie – art. 10

Rada Europejska postanowiła, że nowa decyzja w sprawie zasobów własnych zostanie przyjęta, tak by proces ratyfikacji nowej decyzji mógł zostać zakończony przez wszystkie państwa członkowskie w celu umożliwienia wejścia decyzji w życie najpóźniej na początku 2009 r., do zastosowania z mocą wsteczną od 1 stycznia 2007 r.

Przepisy zawarte w poprzedniej decyzji w sprawie zasobów własnych nadal będą miały zastosowanie przy obliczaniu zasobów własnych oraz rabatu brytyjskiego za lata poprzedzające rok 2007.

3. WPROWADZENIE W ŻYCIE KONKLUZJI RADY EUROPEJSKIEJ – WNIOSEK DOTYCZĄCY NOWEGO, TOWARZYSZĄCEGO DOKUMENTU ROBOCZEGO W SPRAWIE RABATU BRYTYJSKIEGO

Towarzyszący dokument roboczy w sprawie rabatu brytyjskiego został zmieniony tak, by uwzględnił proponowane zmiany w decyzji w sprawie zasobów własnych. Zmiany te dotyczą:

- daty wejścia w życie dokumentu roboczego;
- zniesienia korekty związanej z pomocą przedakcesyjną;
- nowej korekty związanej z wydatkami w nowych państwach członkowskich;
- pułapu łącznej redukcji rabatu brytyjskiego w związku z nową korektą, o której mowa powyżej;
- korekty ww. pułapu w przypadku przyszłego rozszerzenia (przyszłych rozszerzeń);
- zniesienia obliczania „stawki zamrożonej” oraz wszelkich odesłań do wpływu rabatu brytyjskiego na stawkę poboru zasobów VAT.

Pewne zmiany wprowadzono także w celu poprawy spójności tekstu i uczynienia go bardziej zrozumiałym. Zmiany te są wyłącznie „kosmetyczne” i nie mają żadnego wpływu na metodę obliczeń. Dotyczą one:

- zniesienia zbędnego podwójnego obliczenia finansowania rabatu. W aktualnym dokumencie roboczym powielono zasady finansowania zawarte w decyzji w sprawie zasobów własnych w pkt 2 lit. a) i b), dodano natomiast lit. c): „w celu zapewnienia takiego wyniku dokonana zostanie odpowiednia korekta podstaw PKB”; przepis ten nie spełnia żadnego celu praktycznego i dlatego proponuje się uproszczenie tekstu i zachowanie jedynie metody obliczenia określonej w decyzji w sprawie zasobów własnych, będącej również metodą przedstawioną w tabelach finansowania w budżecie rocznym;
- poprawiono także sposób matematycznego przedstawienia poszczególnych etapów obliczeń;
- sposób przedstawienia wydatków na rzecz państw członkowskich został dostosowany do nomenklatury i struktury ram finansowych na lata 2007-2013;
- do tekstu wprowadzono pewne zmiany czysto językowe oraz pewne zmiany „kosmetyczne”.

4. INNE ZMIANY W AKTUALNEJ DECYZJI W SPRAWIE ZASOBÓW WŁASNYCH NR 2000/597/WE, EURATOM.

4.1. Zniesienie rozróżnienia na opłaty rolne i cła – art. 2 ust. 1 lit. a) i b)

Po wprowadzeniu do prawa UE porozumień zawartych w trakcie urugwajskiej rundy wielostronnych negocjacji handlowych nie ma już istotnej różnicy pomiędzy opłatami rolnymi i cłami. Różnica nie jest związana z samymi opłatami czy cłami, lecz z rodzajem produktów, na które te opłaty lub cła są nakładane (produkty rolne i nierolne).

W celu lepszego odzwierciedlenia tej sytuacji we wniosku dotyczącym decyzji Rady dokonano połączenia lit. a) i b) w art. 2 ust. 1 aktualnej decyzji Rady oraz nieznacznie zmieniono sformułowanie, by zlikwidować wyraźnie rozróżnienie pomiędzy cłami przywozowymi w rolnictwie i w sektorze pozarolniczym. Wskutek tej zmiany przepisy dotyczące zasobów opartych na VAT znalazły się w art. 2 ust. 1 lit. b), natomiast te, które dotyczą zasobów opartych na DNB - w art. 2 ust. 1 lit. c).

Nadal jest odesłanie do innych podatków i opłat itp., które już nie obowiązują, ponieważ na tak zwanych rachunkach B nadal mogą znajdować się związane z nimi nieuregulowane należności z tytułu długu celnego (np. związane z nierozliczonymi roszczeniami spornymi).

4.2. Zastosowanie znaczących zmian statystycznych w DNB dla celów związanych z zasobami własnymi – art. 2 ust. 7

Zgodnie z drugim akapitem art. 2 ust. 7 aktualnej decyzji w sprawie zasobów własnych: „Jeżeli modyfikacje ESA [Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych i Regionalnych] 95 spowodują znaczące zmiany w DNB [...] Rada, działając jednomyślnie [...], podejmie decyzję, czy te zmiany stosuje się do celów niniejszej decyzji”.

Nie ma jednak żadnego powodu, dla którego zmiany statystyczne przyjęte przez UE w celu udoskonalenia metodologii ESA i uzyskania możliwości dokładniejszego porównania działalności gospodarczej wewnątrz UE miałyby nie mieć zastosowania w obszarze zasobów własnych. Z drugiej jednak strony ważne jest, by uzgodnione zmiany stosowane były w sposób jednolity we wszystkich państwach członkowskich, zanim zostaną one wykorzystane do określenia płatności poszczególnych krajów na poczet zasobów własnych. Dlatego też proponuje się, by powyższy zapis otrzymał następujące brzmienie:

„Jeżeli modyfikacje ESA 95 spowodują znaczące zmiany w DNB [...], Rada, stanowiąc jednomyślnie [...], podejmie decyzję, **kiedy** te zmiany stosuje się do celów niniejszej decyzji.”

4.3. Pułap zasobów własnych i pułap zobowiązań – art. 3

Z uwagi na przejście z systemu ESA 79 na system ESA 95 dla celów związanych z budżetem i zasobami własnymi oraz w celu utrzymania niezminionej kwoty zasobów finansowych przekazywanych do dyspozycji Wspólnot, Komisja dokonała ponownego przeliczenia pułapu zasobów własnych oraz pułapu środków na zobowiązania, wyrażonych z dokładnością do dwóch cyfr po przecinku, według wzoru przedstawionego w art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2 aktualnej decyzji w sprawie zasobów własnych nr 2000/597/WE. W grudniu 2001 r.⁴ Komisja poinformowała Radę i Parlament Europejski o nowych pułapach. Pułap zasobów własnych wyznaczono na poziomie 1,24 % łącznych DNB państw członkowskich według cen rynkowych, natomiast pułap środków na zobowiązania określono na poziomie 1,31 % łącznych DNB państw członkowskich.

Rada Europejska obradująca w dniach 15-16 grudnia 2005 r. postanowiła, że pułapy te powinny pozostać na obecnych poziomach procentowych, co odzwierciedla niniejszy wniosek dotyczący nowej decyzji Rady.

4.4. Skreślenie odesłań do rezerw – art. 2 ust. 6, art. 6 i 7

Przepisy zawarte w aktualnej decyzji w sprawie zasobów własnych stanowią, że dochody potrzebne na pokrycie rezerw wymagane będą tylko wówczas, gdy będą one potrzebne.

Jednak rezerwa pieniężna nie istnieje od 2003 r. Ponadto w projekcie nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego proponuje się ujęcie rezerwy na pomoc nadzwyczajną w budżecie w pozycji rezerw, a na koniec, jak stwierdza się w projekcie porozumienia międzyinstytucjonalnego przedłożonego przez Komisję 1 lutego 2006 r., rezerwa na gwarancje kredytowe dla państw trzecich ma zostać przekształcona w prostszy mechanizm rezerw, w ramach którego środki niezbędne do finansowania Funduszu Gwarancji Kredytowych zapisywane będą w budżecie, co wyeliminuje potrzebę tworzenia doraźnej rezerwy na związane z tym wykorzystanie środków.

Wszelkie odesłania do rezerw zostały w związku z tym skreślone w decyzji Rady, której dotyczy wniosek. Oznacza to, że ewentualne zmiany w istniejących rezerwach nie wymagałyby już zmiany decyzji w sprawie zasobów własnych (do której przyjęcia niezbędna jest jednomyślność Rady oraz ratyfikacja przez państwa członkowskie).

⁴ COM (2001) 801 wersja ostateczna.

4.5. Dostosowanie odesłania do przyjęcia środków wykonawczych – art. 8 ust. 2

W swojej opinii w sprawie wniosku Komisji z 2004 r. dotyczącego nowej decyzji w sprawie zasobów własnych Trybunał Obrachunkowy skrytykował proponowany sposób sformułowania art. 8 ust. 2, a także sposób sformułowania tego artykułu w aktualnej decyzji w sprawie zasobów własnych: „w zakresie, w jakim interpretuje przedmiot sprawdzenia i kontroli Trybunału, jest równoznaczny ze zmianą postanowienia Traktatu poza procedurą ustanowioną do tego celu”⁵. Ponadto trybunał skrytykował fakt, że art. 279 traktatu nie został przywołany jako podstawa prawna do przyjęcia środków wykonawczych, oraz że w związku z tym opinia Trybunału nie była wymagana.

Ponieważ odesłania do kompetencji Trybunału nie są wymagane w tym przypadku i do standardowej praktyki należy zasięgnięcie opinii Trybunału w sprawie środków wykonawczych w tej dziedzinie, proponowany tekst został odpowiednio dostosowany.

⁵ Opinia nr 4/2005, Dz.U. C 167, 7.7.2005, str. 1.

Wniosek

DECYZJA RADY

z dnia [...] r.

w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich

(//WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 269,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 173,

uwzględniając wniosek Komisji⁶,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁷,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁸,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska na posiedzeniu w Brukseli w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. postanowiła m.in., że w ustaleniach dotyczących zasobów własnych należy kierować się ogólnym celem sprawiedliwości. Ustalenia te powinny zatem zapewniać, zgodnie z odpowiednimi konkluzjami Rady Europejskiej z Fontainebleau w 1984 r., że żadne państwo członkowskie nie poniesie ciężaru budżetowego, który byłby nadmierny w stosunku do jego względnej zamożności. Właściwe jest zatem wprowadzenie przepisów obejmujących określone państwa członkowskie.
- (2) System zasobów własnych Wspólnot musi zapewniać odpowiednie środki na prowadzenie polityki Wspólnot w poszczególnych dziedzinach w sposób uporządkowany, przy uwzględnieniu potrzeby ścisłej dyscypliny budżetowej.
- (3) Dla celów niniejszej decyzji dochód narodowy brutto (DNB) definiuje się jako roczny DNB według cen rynkowych, przewidziany przez Komisję w ramach zastosowania

⁶ Dz.U. C

⁷ Opinia przekazana w dniu

⁸ Dz.U. C

⁹ Dz.U. C

Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych i Regionalnych (zwanego dalej „ESA 95”) zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2223/96¹⁰.

- (4) Z uwagi na przejście z systemu ESA 79 na system ESA 95 dla celów związanych z budżetem i z zasobami własnymi oraz w celu utrzymania niezmienną kwoty zasobów finansowych przekazywanych do dyspozycji Wspólnot, Komisja dokonała, zgodnie z art. 3 ust. 1 oraz art. 3 ust. 2 decyzji Rady nr 2000/597/WE, Euratom¹¹, ponownego przeliczenia pułapu zasobów własnych oraz pułapu środków na zobowiązania, wyrażonych z dokładnością do dwóch cyfr po przecinku, według wzoru zawartego w tym artykule. W grudniu 2001 r. Komisja poinformowała Radę i Parlament Europejski o nowych pułapach¹². Pułap zasobów własnych wyznaczono na poziomie 1,24 % łącznych DNB państw członkowskich według cen rynkowych, natomiast pułap środków na zobowiązania określono na poziomie 1,31 % łącznych DNB państw członkowskich. Rada Europejska obradująca w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. postanowiła, że pułapy te powinny zostać utrzymane na obecnych poziomach.
- (5) W celu utrzymania niezmiennych kwot zasobów finansowych przekazywanych do dyspozycji Wspólnot Europejskich, w przypadku modyfikacji systemu ESA 95, które wiążą się z istotną zmianą poziomu DNB, należy dostosować te pułapy, wyrażone jako procent DNB.
- (6) Po wprowadzeniu do prawa UE porozumień zawartych w trakcie urugwajskiej rundy wielostronnych negocjacji handlowych nie ma już istotnej różnicy pomiędzy opłatami rolnymi i cłami. Dlatego też należy zlikwidować to rozróżnienie w zakresie budżetu UE.
- (7) Dla uproszczenia i zapewnienia przejrzystości Rada Europejska obradująca w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. postanowiła, że jednolita stawka poboru zasobów VAT powinna zostać ustalona na poziomie 0,30%.
- (8) Rada Europejska obradująca w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. postanowiła, że Austria, Niemcy, Niderlandy oraz Szwecja powinny korzystać z obniżonych stawek poboru zasobów VAT w latach 2007-2013, a w tym samym okresie Niderlandy i Szwecja powinny korzystać z redukcji brutto swoich wkładów rocznych opartych na DNB.
- (9) Rada Europejska obradująca w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. postanowiła, że należy pozostawić mechanizm korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa wraz ze zmniejszonym wkładem w finansowanie rabatu, z którego korzystają Niemcy, Austria, Szwecja oraz Niderlandy. Jednakże, po okresie wprowadzenia w latach 2009-2011, Zjednoczone Królestwo powinno w pełni uczestniczyć w finansowaniu kosztów rozszerzenia, z wyjątkiem płatności bezpośrednich w rolnictwie oraz wydatków związanych z rynkiem, jak również części wydatków na rozwój obszarów wiejskich pochodzącej z Sekcji Gwarancji EFOGR. Dlatego obliczanie rabatu na rzecz Zjednoczonego Królestwa dostosowywane będzie stopniowo z wyłączeniem wydatków na rzecz państw członkowskich, które przystąpiły do UE po 30 kwietnia 2004 r., oprócz wydatków na rolnictwo i wydatków na rozwój obszarów wiejskich, o

¹⁰ Dz. U. L 310 z 30.11.1996, str. 1 zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1267/2003 (Dz.U. L 180 z 18.7.2003, str. 1).

¹¹ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.

¹² COM (2001) 801 wersja ostateczna.

których mowa powyżej. Korekta rabatu na rzecz Zjednoczonego Królestwa w wyniku takiego zmniejszenia wydatków na rzecz państw członkowskich nie powinna przekraczać 10,5 mld EUR według cen z 2004 r. w latach 2007-2013. W przypadku dalszego rozszerzenia przed 2013 r., z wyjątkiem przystąpienia do UE Bułgarii i Rumunii, kwota ta powinna zostać odpowiednio skorygowana.

- (10) Rada Europejska obradująca w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. postanowiła, że przepisy zawarte w art. 4 lit. f) decyzji nr 2000/579/WE, Euratom dotyczące wyłączenia rocznych wydatków przedakcesyjnych w krajach przystępujących z obliczenia rabatu na rzecz Zjednoczonego Królestwa powinny przestać mieć zastosowanie z chwilą wprowadzenia rabatu do budżetu po raz pierwszy w 2014 r.
- (11) Rada Europejska obradująca w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. wezwała Komisję do dokonania pełnego, kompleksowego przeglądu obejmującego wszystkie aspekty wydatków i zasobów UE, a także do sporządzenia sprawozdania w 2008/2009 r. W ramach powyższego Komisja powinna dokonać ogólnego przeglądu funkcjonowania systemu zasobów własnych, któremu - w razie konieczności - towarzyszyć będą odpowiednie wnioski.
- (12) Należy ustanowić przepisy obejmujące przejście z systemu wprowadzonego decyzją nr 2000/597/WE, Euratom na system wynikający z niniejszej decyzji.
- (13) Rada Europejska obradująca w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. postanowiła, że niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.,

USTANOWIŁA NINIEJSZE PRZEPISY, KTÓRE ZALECA DO PRZYJĘCIA PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE:

Artykuł 1

Wspólnotom przyznane zostają zasoby własne zgodnie z zasadami określonymi w następnych artykułach w celu zapewnienia - zgodnie z art. 269 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (zwanego dalej „Traktatem WE”) i art. 173 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (zwanego dalej „Traktatem Euratom”) - finansowania budżetu Unii Europejskiej.

Budżet Unii Europejskiej jest, niezależnie od innych dochodów, finansowany w całości z zasobów własnych Wspólnot.

Artykuł 2

1. Na zasoby własne zapisane w budżecie Unii Europejskiej składają się dochody z następujących źródeł:

(a) podatki, premie, kwoty dodatkowe lub wyrównawcze, kwoty lub czynniki dodatkowe, cła pobierane na podstawie Wspólnej Taryfy Celnej i inne opłaty, które zostały lub zostaną ustanowione przez instytucje Wspólnot w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi, cła na produkty objęte nieobowiązującym już Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, a także wpłaty i inne opłaty przewidziane w ramach wspólnej organizacji rynku cukru;

(b) nie naruszając akapitu drugiego ust. 4 niniejszego artykułu, zastosowanie jednolitej stawki obowiązującej wszystkie państwa członkowskie w odniesieniu do ujednoliconych podstaw wymiaru VAT określonych zgodnie z zasadami wspólnotowymi. Podstawa wymiaru brana pod uwagę w tym celu nie może przekraczać 50% DNB dla każdego państwa członkowskiego, jak określono w ust. 7;

(c) nie naruszając ust. 5 akapit drugi niniejszego artykułu, zastosowanie jednolitej stawki – która określona zostanie zgodnie z procedurą budżetową z uwzględnieniem łącznej kwoty wszystkich innych dochodów – w odniesieniu do sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

2. Dochody pochodzące z wszelkich nowych obciążeń wprowadzonych w ramach wspólnej polityki, zgodnie z Traktatem WE lub Traktatem Euratom, pod warunkiem że przestrzegana była procedura określona w art. 269 Traktatu WE lub w art. 173 Traktatu Euratom, stanowią również zasoby własne zapisywane w budżecie Unii Europejskiej.

3. Państwa członkowskie zatrzymują - na poczet kosztów poboru - 25 % kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a).

4. Stawka jednolita, o której mowa w ust. 1 lit. b), jest równa 0,30%.

W latach 2007-2013 stawkę poboru zasobów VAT dla Austrii ustala się na poziomie 0,225%, dla Niemiec na poziomie 0,15%, a dla Niderlandów i Szwecji na poziomie 0,10%.

5. Stawka jednolita ustalona zgodnie z ust. 1 lit. c) ma zastosowanie do DNB każdego państwa członkowskiego.

Jednakże w latach 2007-2013 Niderlandy korzystać będą z redukcji brutto swojego wkładu rocznego opartego na DNB w wysokości 605 mln EUR, natomiast Szwecja korzystać będzie z redukcji brutto swojego wkładu rocznego w wysokości 150 mln EUR (wg cen z 2004 r.) Wyżej wymienione kwoty dostosowywane są do cen bieżących poprzez zastosowanie najnowszego deflatora PKB dla UE wyrażonego w EUR przewidzianego przez Komisję, który dostępny jest po sporządzeniu wstępnego projektu budżetu. Wyżej wymienione redukcje brutto przyznawane są po obliczeniu rabatu na rzecz Zjednoczonego Królestwa oraz jego finansowania, o którym mowa w art. 4 i 5 niniejszej decyzji, i nie mają żadnego wpływu na ten rabat.

6. Jeżeli na początku roku budżetowego budżet nie zostanie przyjęty, poprzednie stawki poboru zasobów opartych na VAT i DNB będą miały zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych stawek.

7. Do celów stosowania niniejszej decyzji DNB oznacza DNB za dany rok według cen rynkowych, jak przewidziała Komisja w zastosowaniu ESA 95 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2223/96.

Jeżeli modyfikacje ESA 95 spowodują znaczące zmiany w DNB przewidzianym przez Komisję, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim podejmie decyzję, kiedy zmiany te mają zastosowanie do celów niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Łączna kwota zasobów własnych przyznanych Wspólnotom na pokrycie środków na płatności nie może przekraczać 1,24% łącznych DNB państw członkowskich.

2. Łączna kwota środków na zobowiązania zapisana w budżecie ogólnym Unii Europejskiej nie może przekraczać 1,31% łącznych DNB państw członkowskich.

Zachowana zostaje odpowiednia proporcja między środkami na zobowiązania a środkami na płatności dla zagwarantowania ich zgodności i umożliwienia przestrzegania w kolejnych latach pułapów stosownie do ust. 1.

3. W przypadku modyfikacji ESA 95, które spowodowałyby istotne zmiany w poziomie DNB, które mają zastosowanie dla celów niniejszej decyzji, pułapy płatności i zobowiązań określone w akapicie 1 i 2 zostaną ponownie przeliczone ponownie przez Komisję przy zastosowaniu następującego wzoru:

$$1,24\%(1,31\%) * \frac{DNB_{t-2} + DNB_{t-1} + DNB_t \text{ ESA aktualny}}{DNB_{t-2} + DNB_{t-1} + DNB_t \text{ ESA zmodyfikowany}}$$

gdzie t jest ostatnim pełnym rokiem, za który dostępne są dane zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003¹³ („rozporządzenie w sprawie DNB”).

Artykuł 4

1. Zjednoczonemu Królestwu przyznana zostaje korekta w odniesieniu do nierównowagi budżetowej.

Korektę tę ustala się poprzez:

(a) obliczenie różnicy w poprzednim roku budżetowym pomiędzy:

- procentowym udziałem Zjednoczonego Królestwa w sumie nieograniczonych podstaw VAT, a

- procentowym udziałem Zjednoczonego Królestwa w sumie wydatków na rzecz państw członkowskich;

(b) pomnożenie tak obliczonej różnicy przez sumę wydatków na rzecz państw członkowskich;

(c) pomnożenie wyniku z lit. b) przez 0,66;

(d) odjęcie od wyniku z lit. c) skutków wynikających dla Zjednoczonego Królestwa z przejścia na ograniczoną podstawę VAT oraz płatności określonych w art. 2 ust. 1 lit. c), a mianowicie różnicy pomiędzy:

¹³ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, str. 1.

- tym, co Zjednoczone Królestwo musiałoby wpłacić na kwoty finansowane ze środków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i c), jeżeli stawka jednolita zostałaby zastosowana do nieograniczonych podstaw VAT, a

- płatnościami Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) i c);

(e) odjęcie od wyniku z lit. d) zysków netto Zjednoczonego Królestwa wynikających ze wzrostu procentu środków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) zatrzymywanych przez państwa członkowskie na pokrycie kosztów poboru i kosztów pokrewnych;

(f) obliczenie w momencie każdego rozszerzenia Unii Europejskiej korekty wyniku z lit. e), tak aby zmniejszyć rekompensatę, gwarantując tym samym, że wydatki nieobjęte rabatem przed rozszerzeniem pozostaną takimi również po rozszerzeniu. Korekty tej dokonuje się poprzez zmniejszenie sumy wydatków na rzecz państw członkowskich o kwotę równą rocznym wydatkom przedakcesyjnym w krajach przystępujących. Wszystkie kwoty obliczone w taki sposób są przenoszone na następne lata i korygowane corocznie poprzez zastosowanie najnowszego dostępnego deflatora DNB dla UE wyrażonego w EUR przewidzianego przez Komisję. Niniejsza litera przestaje obowiązywać z chwilą wprowadzenia rabatu do budżetu po raz pierwszy w 2014 r.;

(g) korektę obliczenia poprzez zmniejszenie sumy wydatków na rzecz państw członkowskich o sumę wydatków na rzecz państw członkowskich, które przystąpiły do UE po 30 kwietnia 2004 r., z wyjątkiem płatności bezpośrednich w rolnictwie oraz wydatków związanych z rynkiem, jak również części wydatków na rozwój obszarów wiejskich pochodzącej z Sekcji Gwarancji EFOGR.

Zmniejszanie dokonywane będzie stopniowo zgodnie z poniższym harmonogramem.

Rabat brytyjski, który ma być wprowadzony do budżetu po raz pierwszy w roku	Procent wydatków związanych z rozszerzeniem (zgodnie z definicją powyżej), które mają być wyłączone z obliczania rabatu na rzecz Zjednoczonego Królestwa
2009	20
2010	70
2011	100

2. W latach 2007-2013 łączna korekta rabatu brytyjskiego wynikająca ze zmniejszenia wydatków na rzecz państw członkowskich, o którym mowa w ust. 1 lit. g) powyżej, nie może przekraczać 10,5 mld EUR wg cen z 2004 r. Służby Komisji sprawdzają co roku, czy skumulowana kwota korekty przekracza tę kwotę. Dla celów tego obliczenia kwoty wyrażone w cenach bieżących przelicza się na ceny z 2004 r., stosując najnowszy dostępny deflator DNB dla UE wyrażony w EUR przewidziany przez Komisję. Jeżeli pułap 10,5 mld EUR zostanie przekroczony, wkład Zjednoczonego Królestwa zostaje odpowiednio zmniejszony.

W przypadku dalszego rozszerzenia przed 2013 r., z wyjątkiem przystąpienia do UE Rumunii i Bułgarii, pułap 10,5 mld EUR korygowany jest odpowiednio w górę.

Artykuł 5

1. Koszt rabatu ponoszą pozostałe państwa członkowskie zgodnie z następującymi zasadami:

Rozkład kosztów oblicza się najpierw poprzez odesłanie do udziału każdego państwa członkowskiego w płatnościach, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), z wyłączeniem Zjednoczonego Królestwa i bez uwzględnienia redukcji brutto wkładów Niderlandów i Szwecji opartych na DNB, o których mowa w art. 2 ust. 5; następnie korekta dokonywana jest w taki sposób, aby ograniczyć udział finansowy Austrii, Niemiec, Niderlandów i Szwecji do jednej czwartej normalnego udziału wynikającego z tego obliczenia.

2. Korekta zostaje przyznana Zjednoczonemu Królestwu poprzez zmniejszenie jego płatności wynikających ze stosowania art. 2 ust. 1 lit. b) i c). Koszty ponoszone przez pozostałe państwa członkowskie zostają dodane do ich płatności wynikających z zastosowania art. 2 ust. 1 lit. b) i c) w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego.

3. Komisja przeprowadzi obliczenia niezbędne do stosowania art. 2 ust. 5, art. 4 oraz niniejszego artykułu.

4. Jeżeli na początku roku budżetowego budżet nie zostanie przyjęty, zastosowanie mają: rabat przyznany Zjednoczonemu Królestwu oraz koszty poniesione przez pozostałe państwa członkowskie zgodnie z zapisami w ostatnim przyjętym budżecie.

Artykuł 6

Dochody, o których mowa w art. 2, wykorzystywane są na finansowanie wszystkich wydatków zapisanych w budżecie.

Artykuł 7

Wszelka nadwyżka dochodów Wspólnot nad całkowitymi rzeczywistymi wydatkami podczas roku budżetowego przeniesiona zostaje na następny rok budżetowy.

Artykuł 8

1. Zasoby własne Wspólnot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), pobierane są przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami prawa krajowego wprowadzonymi ustawą, rozporządzeniem lub aktem administracyjnym, które w razie potrzeby zostają dostosowane, tak aby spełniały wymagania określone w zasadach wspólnotowych.

Komisja bada w regularnych odstępach czasu przepisy prawa krajowego przekazywane jej przez państwa członkowskie, przekazuje państwom członkowskim korekty, które uważa za niezbędne w celu zapewnienia zgodności tychże przepisów z zasadami wspólnotowymi, oraz składa sprawozdania władzy budżetowej.

Państwa członkowskie udostępniają Komisji zasoby przewidziane w art. 2 ust. 1 lit. a) do c).

2. Rada, zgodnie z procedurą określoną w art. 279 ust. 2 traktatu WE, przyjmie przepisy niezbędne do zastosowania niniejszej decyzji oraz umożliwienia kontroli poboru dochodów, o których mowa w art. 2 do 5, ich udostępniania Komisji oraz płatności.

Artykuł 9

Komisja - w ramach pełnego, kompleksowego przeglądu obejmującego wszystkie aspekty wydatków i zasobów UE, na podstawie którego sporządzi sprawozdanie w 2008/2009 r. - dokona ogólnego przeglądu systemu zasobów własnych, któremu – w razie konieczności - towarzyszyć będą odpowiednie propozycje.

Artykuł 10

1. Państwa członkowskie zostaną powiadomione o niniejszej decyzji przez sekretarza generalnego Rady, a niniejsza decyzja zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadomią sekretarza generalnego Rady o zakończeniu procedur związanych z przyjęciem niniejszej decyzji zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu ostatniego z powiadomień, o których mowa w akapicie drugim. Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 1 stycznia 2007 r.

2. (a) Stosownie do lit. b), decyzja 2000/597/WE zostaje uchylona z dniem 1 stycznia 2007 r. Wszelkie odesłania do decyzji Rady z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia wkładów finansowych państw członkowskich środkami własnymi Wspólnot¹⁴, decyzji Rady nr 85/257/EWG, Euratom z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot¹⁵, decyzji nr 88/376/EWG, Euratom¹⁶, decyzji nr 94/728/WE, Euratom¹⁷ lub decyzji nr 2000/597/WE, Euratom należy interpretować jako odesłania do niniejszej decyzji.

(b) artykuły 2, 4 i 5 decyzji nr 88/376/EWG, Euratom i 94/728/WE, Euratom oraz 2000/597/WE, Euratom nadal mają zastosowanie do obliczania i dostosowywania dochodów ze stosowania jednolitej stawki obowiązującej wszystkie państwa członkowskie do podstawy VAT określonej w sposób jednolity i mieszczącej się w przedziale od 50% do 55% PNB lub DNB każdego państwa członkowskiego, zależnie od właściwego roku, oraz do obliczania korekty nierównowagi budżetowej przyznanej Zjednoczonemu Królestwu na lata 1988-2006.

(c) W przypadku kwot określonych w art. 2 ust. 1 lit. a), które powinny zostać udostępnione przez państwa członkowskie przed dniem 28 lutego 2001 r. zgodnie ze stosownymi zasadami wspólnotowymi, państwa członkowskie będą nadal zatrzymywać 10% tych kwot na poczet kosztów poboru.

Sporządzono w Brukseli, dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

¹⁴ Dz.U. L 94 z 28.04.1970, str. 19.

¹⁵ Dz.U. L 128 z 14.5.1985, str. 15.

¹⁶ Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 24.

¹⁷ Dz.U. L 293 z 12.11.1994, str. 9.

DOKUMENT ROBOCZY KOMISJI

**w sprawie obliczania, finansowania, płatności i zapisywania w budżecie korekty
nierównowagi budżetowej na rzecz Zjednoczonego Królestwa („rabatu brytyjskiego”)
zgodnie z art. 4 i 5 decyzji Rady nr 2006/xxx/WE, Euratom w sprawie systemu zasobów
własnych Wspólnot Europejskich¹⁸**

¹⁸

Dz.U. L

WSTĘP

Zgodnie z konkluzjami przyjętymi na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. oraz zgodnie z decyzją Rady w sprawie systemu zasobów własnych z dnia (..... r.), niniejszy dokument zastępuje dokument roboczy Komisji nr 10646/00 z dnia 21 września 2000 r.¹⁹ Wszelkie odesłania do artykułów dotyczą decyzji w sprawie zasobów własnych z dnia (..... r.), zwanej dalej DZW 2006, chyba że wskazano inaczej.

Niniejszy dokument zawiera następujące zapisy dotyczące rabatu brytyjskiego:

- (1) obliczenie kwoty rabatu brytyjskiego za dany rok;
- (2) jego finansowanie w roku kolejnym,
- (3) definicja budżetowych wartości zbiorczych,
- (4) zapis rabatu brytyjskiego w budżecie.

Zmiany w systemie zasobów własnych wynikające z konkluzji Rady Europejskiej z obradującej w dniach 15-16 grudnia 2005 r. nie mają wpływu na rabat brytyjski przed 2007 r. Uwzględniając wejście w życie DZW 2006 zapisy zawarte w niniejszym dokumencie wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2007 r. Zostaną zatem zastosowane po raz pierwszy w celu obliczenia rabatu brytyjskiego za 2007 r. zapisanego w budżecie po raz pierwszy w 2008 r.

1. RABAT BRYTYJSKI

1.1. Obliczenie rabatu brytyjskiego (art. 4 DZW 2006)

Obliczenia kwoty rabatu brytyjskiego w roku t zgodnie z art. 4 dokonuje się poprzez:

- (a) obliczenie różnicy między:
 - procentowym udziałem Zjednoczonego Królestwa w sumie nieograniczonych podstaw VAT a
 - procentowym udziałem Zjednoczonego Królestwa w sumie wydatków na rzecz państw członkowskich;
- (b) pomnożenie tak obliczonej w ppkt a) różnicy przez sumę wydatków na rzecz państw członkowskich;
- (c) pomnożenie wyniku uzyskanego w ppkt b) przez 0,66;
 - Wynik uzyskany w a) i c) zwany będzie **kwotą początkową** rabatu brytyjskiego;
- (d) odjęcie od wyniku uzyskanego w ppkt c) różnicy między:

¹⁹ Obliczanie, finansowanie, płatność i zapisywanie w budżecie korekty nierównowagi budżetowej zgodnie z art. 4 i 5 decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich, Rada Unii Europejskiej, 10646/00, ADD 2 z dnia 21 września 2000 r.

- wynikiem pomnożenia procentowego udziału Zjednoczonego Królestwa w sumie nieograniczonych podstaw VAT przez sumę płatności państw członkowskich, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i c), odnoszących się do danego roku budżetowego t (tj. płatności, których Zjednoczone Królestwo dokonałoby, gdyby nie istniały zasoby oparte na DNB, a zasoby oparte na VAT nie zostały ograniczone) w celu finansowania wydatków ogółem (zdefiniowanych w pkt 3.1 niniejszego dokumentu)

a

- płatnościami Zjednoczonego Królestwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i c), odnoszącymi się do roku budżetowego t, na finansowanie wydatków ogółem (zdefiniowanych w pkt 3.1 poniżej), z wyłączeniem płatności na finansowanie redukcji brutto wkładów Niderlandów i Szwecji opartych na DNB, o których mowa w art. 2 ust. 5;
 - różnica wskazana w ppkt d) zwana będzie **korzyścią dla Zjednoczonego Królestwa** (ponieważ stanowi ona korzyść, jaką Zjednoczone Królestwo uzyskuje z ograniczenia podstawy VAT, redukcji jednolitej stawki VAT oraz wprowadzenia zasobów opartych na DNB);
 - wynik uzyskany poprzez odjęcie **korzyści dla Zjednoczonego Królestwa od kwoty początkowej** (tj. wynik uzyskany w ppkt d)) zwany będzie **zasadniczym rabatem brytyjskim**;
- (e) odjęcie od wyniku uzyskanego w ppkt d) zysków Zjednoczonego Królestwa wynikających ze wzrostu (z 10% do 25%) odsetka zasobów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), zatrzymywanych przez państwa członkowskie na pokrycie kosztów poboru;
oznacza to odliczenie od wyniku uzyskanego w ppkt d) wyniku uzyskanego poprzez pomnożenie:
- 20% zasobów netto ogółem, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), zapisanych w budżecie UE po odliczeniu kosztów poboru oraz
 - różnicy między udziałem Zjednoczonego Królestwa w zasobach, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), a jego udziałem w nieograniczonej podstawie VAT UE;
 - zyski, o których mowa w ppkt e), zwane będą **zyskami nadzwyczajnymi związanymi z tradycyjnymi zasobami własnymi**;
 - odliczenie **zysków nadzwyczajnych związanych z tradycyjnymi zasobami własnymi** od **zasadniczego rabatu brytyjskiego** kończy obliczenie rabatu brytyjskiego (tj. wynik uzyskany w ppkt e));
- (f) Począwszy od pierwszego roku rozszerzenia (tj. 2004 r.) suma wydatków na rzecz państw członkowskich, o której mowa w ppkt a) tiret drugie oraz ppkt b), będzie pomniejszana o kwotę równą wydatkom przedakcesyjnym w ostatnim roku przed rozszerzeniem (tj. 2003 r.).

Korekta ta zmienia wynik uzyskany w ppkt c) (kwotę początkową) oraz w

związku z tym również wynik w ppkt e). Kwota równa wydatkom przedakcesyjnym jest przenoszona na następne lata i korygowana corocznie poprzez zastosowanie najnowszego dostępnego deflatora DNB w EUR dla UE przewidzianego przez Komisję.

Przy kolejnych rozszerzeniach stosowana będzie ta sama procedura.

Niniejszy ppkt f) przestaje obowiązywać począwszy od rabatu brytyjskiego za 2013 r., który zostanie zapisany w budżecie po raz pierwszy w 2014 r.

- (g) Począwszy od rabatu za 2008 r., który zostanie zapisany w budżecie po raz pierwszy w 2009 r., suma wydatków na rzecz państw członkowskich, o której mowa powyżej w ppkt a) tiret drugie i ppkt b), będzie pomniejszana o sumę wydatków na rzecz państw członkowskich, które przystąpiły do UE po 30 kwietnia 2004 r., z wyłączeniem płatności bezpośrednich w rolnictwie oraz wydatków związanych z rynkiem, jak również części wydatków na rozwój obszarów wiejskich pochodzącej z Sekcji Gwarancji EFOGR.

Zmniejszanie dokonywane będzie stopniowo zgodnie z poniższym harmonogramem.

Rabat brytyjski, który zostanie wprowadzony do budżetu po raz pierwszy w roku:	Odsetek wydatków związanych z rozszerzeniem (określonych powyżej), których nie należy uwzględniać w obliczeniach rabatu brytyjskiego
2009	20
2010	70
2011	100

W latach 2007–2013 łączna korekta kwoty rabatu brytyjskiego wynikająca z wyłączenia wspomnianych powyżej wydatków związanych z rozszerzeniem (zwana dalej korektą rabatu brytyjskiego) nie przekroczy 10,5 mld EUR w cenach z 2004 r. Ujmując rabat brytyjski w budżecie służby Komisji każdorazowo będą sprawdzać, czy skumulowana kwota korekty rabatu brytyjskiego nie przekracza wyżej podanej kwoty. Dla celów tego obliczenia kwoty wyrażone w cenach bieżących przelicza się na ceny z 2004 r., stosując najnowszy dostępny deflator DNB w EUR dla UE przewidziany przez Komisję. Jeżeli pułap 10,5 mld EUR zostanie przekroczony, wkład Zjednoczonego Królestwa zostaje odpowiednio zmniejszony. Zmniejszenia wkładu Zjednoczonego Królestwa należy dokonać poprzez korektę kwoty rabatu brytyjskiego.

W przypadku rozszerzenia w latach 2006–2012, z wyjątkiem przystąpienia do UE Bułgarii i Rumunii, pułap w wysokości 10,5 mld EUR zostanie skorygowany w górę przy uwzględnieniu wpływu rozszerzenia (rozszerzeń) na korektę rabatu brytyjskiego. Wpływ ten zostanie obliczony przez porównanie korekty rabatu brytyjskiego uwzględniającej państwo przystępujące (państwa przystępujące) z korektą rabatu brytyjskiego nieuwzględniającą tego państwa (tych państw). Różnica zostanie przeliczona na ceny z 2004 r. i dodana do pułapu. Korekta pułapu będzie aktualizowana co roku przy obliczaniu i wprowadzaniu do budżetu rabatu brytyjskiego.

1.2. Formalizacja obliczeń rabatu brytyjskiego

Rabat brytyjski za rok t (zapisany w budżecie po raz pierwszy w roku $t+1$) równy jest:

Rabat brytyjski_t = kwota początkowa_t – korzyść dla Zjednoczonego Królestwa_t – zyski nadzwyczajne związane z tradycyjnymi zasobami własnymi_t

Dokładny opis poszczególnych pozycji:

KWOTA PO CZĄTKOWA – (pkt 1.1 a) do 1.1 c), w tym pkt 1.1 f) i 1.1 g))

Kwota początkowa_t =

$$= 0.66 * \left(\frac{ncVAT_t^{UK}}{ncVAT_t^{EU}} - \frac{AE_t^{UK}}{AE_t^{EU} - NAgE_t^{newMS} - PAE_{INFL\ t-1}^{AC}} \right) * (AE_t^{EU} - NAgE_t^{newMS} - PAE_{INFL\ t-1}^{AC})$$

gdzie:

$ncVAT_t^{XX}$ = nieograniczona podstawa VAT państwa członkowskiego/grupy państw członkowskich XX (gdzie: XX = UK lub UE) w roku t ;

AE_t^{XX} = wydatki UE na rzecz XX (gdzie XX = UK lub EU) w roku t ;

$NAgE_t^{newMS}$ = wydatki UE inne niż na rolnictwo (określone w ppkt g) powyżej) przypisane w roku t państwu członkowskiemu, które przystąpiło do UE po 30 kwietnia 2004 r. z uwzględnieniem stopniowego zmniejszenia, o którym mowa w ppkt 1.1 g) powyżej;

$PAE_{INFL\ t-1}^{AC}$ = wydatki przedakcesyjne (zdefiniowane w pkt 1.1 f) powyżej) przypisane na rzecz państw przystępujących w roku poprzedzającym przystąpienie, skorygowane o wskaźnik inflacji dla roku $t-1$. Element ten nie będzie uwzględniany w obliczeniach począwszy od rabatu brytyjskiego za 2013 r., który ma zostać zapisany w budżecie po raz pierwszy w 2014 r. Może zostać wyrażony następująco:

$$PAE_{INFL\ t-1}^{AC} = \text{Until}_{2012} * \sum_i (PAE_{i-1}^{AC} * \text{Deflator}_{i-1/t-1}^{GDP})$$

gdzie:

Until_{2012} = 1 do czasu gdy rokiem t będzie rok 2012 i 0 od 2013 r.;

i = rok (lata) między 2004 r. a rokiem t , kiedy ma miejsce rozszerzenie;

$\text{Deflator}_{i-1/t-1}^{GDP}$ = najnowszy dostępny deflator DNB w EUR dla UE przewidziany przez Komisję na okres $i-1$ do $t-1$.

PULAP DLA KOREKTY RABATU BRYTYJSKIEGO OGÓŁEM NA LATA 2007–2013 ZWIĄZANY Z WYŁĄCZENIEM Z RABATU BRYTYJSKIEGO „WYDATKÓW UE INNYCH NIŻ NA ROLNICTWO” W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH, KTÓRE PRZYSTĄPIŁY DO UE PO 30 KWIETNIA 2004 R.

W latach 2007–2013 korekta rabatu brytyjskiego związana z wyłączeniem z rabatu brytyjskiego „wydatków UE innych niż na rolnictwo” (zdefiniowanych w ppkt g) powyżej) na rzecz państw członkowskich, które przystąpiły do UE po 30 kwietnia 2004 r., nie przekroczy wyrażonego w cenach z 2004 r. pułapu 10,5 mld EUR (pułap ten podlegać będzie stosownej korekcie w przypadku ewentualnego rozszerzenia między 2006 a 2012 r., z wyjątkiem rozszerzenia o Bułgarię i Rumunię).

Oznacza to, że następujące całkowite zmniejszenie rabatu brytyjskiego na lata 2008–2012 (zmniejszenie dokonywane będzie stopniowo począwszy od rabatu brytyjskiego za 2008 r., który zostanie po raz pierwszy zapisany w budżecie w 2009 r., a pułap ma zastosowanie do rabatu za 2012 r., który zostanie po raz pierwszy zapisany w budżecie w 2013 r.), równe

$$0.66 * \sum_{t=2008}^{2012} \left(\frac{ncVAT_t^{UK}}{ncVAT_t^{EU}} * \%reduc_t * NAgE_t^{al\ ln\ ewMS} / Deflator_{2004-t}^{GDP} \right)$$

nie przekroczy pułapu 10,5 mld EUR, powiększonego w stosownych przypadkach o następującą kwotę (w EUR):

$$0.66 * \sum_{t=2008}^{2012} \left[\%reduc_t * \left(\frac{ncVAT_t^{UK}}{ncVAT_t^{EU}} * NAgE_t^{al\ ln\ ewMS} - \frac{ncVAT_t^{UK}}{ncVAT_t^{EU-27}} * NAgE_t^{12newMS} \right) / Deflator_{2004-t}^{GDP} \right]$$

gdzie:

$ncVAT_t^{XX}$ = nieograniczona podstawa VAT państwa członkowskiego/grupy państw członkowskich XX (gdzie XX = UK, UE lub UE-27) w roku t;

$NAgE_t^{al\ ln\ ewMS}$ = wydatki UE inne niż na rolnictwo (zdefiniowane w ppkt g) powyżej) przypisane w roku t wszystkim państwom członkowskim, które przystąpiły do UE po 30 kwietnia 2004 r.;

$NAgE_t^{12newMS}$ = wydatki UE inne niż na rolnictwo (zdefiniowane w ppkt g) powyżej) przypisane w roku t 10 państwom członkowskim, które przystąpiły do UE 1 maja 2004 r., jak również Bułgarii i Rumunii.

$\%reduc_t$ = procentowe zmniejszenie wydatków UE innych niż na rolnictwo (NAgE) dla roku t (tj. 0% przed 2008 r.; 20% w odniesieniu do 2008 r.; 70% w odniesieniu do 2009 r. i 100% począwszy od 2010 r.);

$Deflator_{2004-t}^{GDP}$ = najnowszy dostępny deflator DNB w EUR dla UE przewidziany przez Komisję na okres od 2004 r. do roku t.

W przypadku przekroczenia skorygowanego pułapu (w dowolnym roku poprzedzającym 2013 r.), rabat brytyjski zostanie powiększony o kwotę nadwyżki. W kolejnych latach rabat brytyjski również będzie korygowany, tak aby nie przekroczyć pułapu do roku rabatu brytyjskiego z 2012 r., który zostanie zapisany w budżecie po raz pierwszy w 2013 r.

KORZYŚĆ DLA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA (pkt 1.1 d) powyżej)

$$\text{Korzyść dla Zjednoczonego Królestwa}_t = \frac{ncVAT_t^{UK}}{ncVAT_t^{EU}} * (GNIP_t^{EU} + cVATP_t^{EU}) - (GNIP_t^{UK} + cVATP_t^{UK})$$

gdzie:

$ncVAT_t^{XX}$ = nieograniczona podstawa VAT państwa członkowskiego/grupy państw członkowskich XX (gdzie XX = UK lub UE) w roku t;

$GNIP_t^{XX}$ = płatności DNB ogółem zrealizowane przez XX (gdzie XX = UK lub UE) w roku t;

$cVATP_t^{XX}$ = płatności z tytułu ograniczenia podstawy VAT ogółem zrealizowane przez XX (gdzie XX = UK lub UE) w roku t;

ZYSKI NADZWYCZAJNE ZWIĄZANE Z TRADYCYJNYMI ZASOBAMI WŁASNYMI (pkt. 1.1 e) powyżej)

$$\text{Zyski nadzwyczajne zw. z tradycyjnymi zasobami własnymi}_t = 0.20 * TOR_t^{EU} * \left(\frac{TOR_t^{UK}}{TOR_t^{EU}} - \frac{ncVAT_t^{UK}}{ncVAT_t^{EU}} \right)$$

gdzie:

TOR_t^{XX} = tradycyjne zasoby własne netto państwa członkowskiego/grupy państw członkowskich XX (gdzie XX = UK lub UE) w roku t;

$ncVAT_t^{XX}$ = nieograniczona podstawa VAT XX (gdzie XX = UK lub UE) w roku t;

2. FINANSOWANIE RABATU BRYTYJSKIEGO W KOLEJNYM ROKU (ART. 5 DZW 2006)

Koszt rabatu brytyjskiego za rok t zostanie poniesiony przez pozostałe państwa członkowskie w roku t+1 zgodnie z następującymi ustaleniami:

- Rozkład kosztów oblicza się najpierw poprzez odesłanie do udziału każdego państwa członkowskiego w płatnościach, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) dotyczących roku t+1, z wyłączeniem Zjednoczonego Królestwa i bez uwzględnienia redukcji brutto wkładów Niderlandów i Szwecji opartych na DNB, o których mowa w art. 2 ust. 5;
- następnie korekta dokonywana jest w taki sposób, aby ograniczyć udział finansowy Niemiec, Niderlandów, Austrii i Szwecji do jednej czwartej normalnego udziału wynikającego z tego obliczenia.

Kwota korekty przyznawana jest Zjednoczonemu Królestwu poprzez ograniczenie jego płatności VAT; jeżeli kwota korekty przekracza płatności VAT, korekta przyznawana jest poprzez zmniejszenie jego płatności DNB.

Koszty poniesione przez pozostałe państwa członkowskie należy dodać do płatności opartych na VAT i DNB.

W poniższej tabeli przedstawiono przykład ilustrujący wdrożenie wyżej podanej metody obliczeń na podstawie szacunków DNB uwzględnionych w przyjętym budżecie na 2006 r.

WYLICZENIE FINANSOWANIA RABATU BRYTYJSKIEGO					
Państwa członkowskie	Udział procentowy w DNB ⁽¹⁾	Udział procentowy z wyłączeniem Zjednoczonego Królestwa	3/4 udziałów DE, NL, AT i SE w kolumnie (2)	Kolumna (3) - podział między państwa członkowskie inne niż UK, DE, NL, AT i SE	Skala finansowania
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5) = (2) + (3) + (4)
Belgia	2,82	3,41	-18,65	1,45	4,86
Czechy	0,90	1,08		0,46	1,55
Dania	1,89	2,29		0,97	3,26
Niemcy	20,58	24,86		0,00	6,22
Estonia	0,09	0,11		0,05	0,15
Grecja	1,71	2,06		0,88	2,94
Hiszpania	8,12	9,81		4,18	13,99
Francja	15,89	19,20		8,18	27,37
Irlandia	1,28	1,54		0,66	2,20
Włochy	13,04	15,75		6,71	22,47
Cypr	0,12	0,15	-3,98 -2,03	0,06	0,21
Łotwa	0,12	0,14		0,06	0,20
Litwa	0,19	0,23		0,10	0,33
Luksemburg	0,23	0,28		0,12	0,40
Węgry	0,82	0,99		0,42	1,41
Malta	0,04	0,05		0,02	0,07
Niderlandy	4,39	5,30		0,00	1,33
Austria	2,24	2,70		0,00	0,68
Polska	2,16	2,61		1,11	3,73
Portugalia	1,29	1,56		0,66	2,22
Słowenia	0,26	0,32	-2,52	0,14	0,46
Słowacja	0,36	0,43		0,18	0,61
Finlandia	1,46	1,76		0,75	2,51
Szwecja	2,78	3,36		0,00	0,84
Zjednoczone Królestwo	17,24	0,00		0,00	0,00
Ogółem	100,00	100,00	-27,17	27,17	100,00

⁽¹⁾ Prognoza DNB uwzględniona w przyjętym budżecie na 2006 r.

W pierwszej kolumnie tabeli pokazany jest udział państw członkowskich w płatnościach opartych na DNB (art. 2 ust. 1 lit. c)) w roku t+1. W kolumnie drugiej przedstawiono udziały uzyskane zgodnie z ppkt a) powyżej, w kolumnie trzeciej - zmniejszenie udziałów Niemiec, Niderlandów, Austrii i Szwecji (trzy czwarte ich udziałów wynikających z ppkt a) powyżej), a w kolumnie czwartej – podział kwoty uwzględniającej zmniejszenie dla Niemiec,

Niderlandów, Austrii i Szwecji pomiędzy pozostałe państwa członkowskie, z wyłączeniem czterech wymienionych powyżej państw oraz Zjednoczonego Królestwa.

W kolumnie piątej przedstawiono z kolei udział poszczególnych państw w finansowaniu rabatu brytyjskiego wynikający z zastosowanych obliczeń.

3. DEFINICJA BUDŻETOWYCH WARTOŚCI ZBIORCZYCH

3.1. Wydatki ogółem w roku t

Pojęcie „wydatki” stosowane przy obliczaniu rabatu brytyjskiego odpowiada faktycznym płatnościom (realizacji środków na płatności) dotyczącym danego roku (roku t) stosownie do środków budżetowych na ten rok lub niezrealizowanych środków przeniesionych na następny rok (z roku t na rok t+1). Uwzględniane są tylko wykorzystane środki na płatności, tj. kwota faktycznie zrealizowanych płatności.

3.2. Suma wydatków na rzecz państw członkowskich

Przypisanie wydatków na rzecz państw członkowskich, zdefiniowana w pkt 3.1 powyżej podlega określonym poniżej zasadom.

Zasadniczo płatności przypisywane są na rzecz państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę/miejsce zamieszkania główny odbiorca. Jednakże w przypadku gdy Komisja wie, że dany odbiorca jest pośrednikiem, płatności należy przypisać na rzecz państwa członkowskiego (państw członkowskich), w których siedzibę (miejsce zamieszkania) ma beneficjent końcowy (beneficjenci końcowi) stosownie do ich udziałów w tych płatnościach.

Niektóre elementy wydatków nie mogą zostać całkowicie lub częściowo przypisane na rzecz państw członkowskich. Przyjmując za podstawę sumę wydatków w ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej, należy wyłączyć przynajmniej dwie główne kategorie wydatków (podany wykaz ma charakter orientacyjny i z założenia nie jest wyczerpujący):

1. *Wydatki zewnętrzne*, odpowiadające głównie działowi 4 „UE jako partner globalny” ram finansowych na lata 2007–2013 i uwzględnione w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej obradującej w dniach 15–16 grudnia 2005 r.

Kategoria ta obejmuje również wydatki w ramach działów, których beneficjentami są odbiorcy spoza Unii Europejskiej, np. wydatki związane z współpracą na rzecz rozwoju, realizowane poza UE wydatki na badania naukowe, wydatki administracyjne na rzecz odbiorców spoza Unii, itp.

2. *Wydatki, których nie można przypisać, ani określić.* Może to być spowodowane trudnościami związanymi z pojęciami, takimi jak wydatki reprezentacyjne, wydatki związane z delegacjami i z innymi oficjalnymi i nieoficjalnymi spotkaniami, czy płatności związane z transgranicznymi inicjatywami Wspólnoty, wspieraniem współpracy międzyregionalnej i innymi działaniami o charakterze transgranicznym.

Definicja wydatków na rzecz państw członkowskich odpowiada zasadniczo działom 1, 2, 3, 5 i 6 ram finansowych na lata 2007–2013 przedstawionym w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej z 15–16 grudnia 2005 r.

3.3. Wydatki przedakcesyjne

Wydatki przedakcesyjne uwzględnione w obliczeniach korekty związanej z rozszerzeniem, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. f), to wydatki (zdefiniowane w pkt 3.1 i 3.2 powyżej) przypisane na rzecz państw przystępujących w ostatnim roku poprzedzającym rok przystąpienia.

4. ZAPISANIE RABATU BRYTYJSKIEGO ZA ROK T W BUDŻECIE

4.1. Wstępne szacunki (zapisane we wstępnym projekcie budżetu za rok t+1)

Kwota rabatu brytyjskiego za rok t zostanie wstępnie obliczona przy sporządzaniu wstępnego projektu budżetu (WPB) za rok t+1. Obliczenia należy oprzeć na najnowszych dostępnych danych w zakresie wkładów i wydatków.

Kwota rabatu brytyjskiego przedstawiona zostanie w formie obniżenia płatności Zjednoczonego Królestwa opartych na VAT i DNB. Płatności pozostałych państw członkowskich oparte na VAT i DNB zostaną powiększone o kwotę ich udziału w finansowaniu.

4.2. Aktualizacja wstępnych szacunków (między rokiem t+1 a rokiem t+3)

W razie potrzeby Komisja może wystąpić z wnioskiem o aktualizację wstępnych szacunków w dowolnym momencie między rokiem t+1 a rokiem t+3. Aktualizacja ta zostanie zapisana we wstępnym projekcie budżetu korygującego (WPBK).

Wniosek w sprawie aktualizacji zostanie złożony, jeżeli Komisja będzie miała podstawy by sądzić, że wstępna prognoza uzyskana w wyniku tymczasowych obliczeń będzie znacząco różnić się od ostatecznych obliczeń (patrz poniżej) rabatu brytyjskiego zaproponowanych we WPBK za rok t+4.

Wniosek w sprawie aktualizacji może również zostać złożony, jeżeli okaże się, że szacunkowe podstawy DNB zapisane we WPB za rok t+1 będą znacząco różnić się od ostatecznych podstaw DNB zasadniczo zmieniając udziały w finansowaniu rabatu brytyjskiego.

4.3. Ostateczne obliczenie rabatu brytyjskiego (zapisane we WPBK za rok t+4)

4.3.1. Obliczenie kwoty ostatecznej

Procedura obliczania ostatecznej kwoty rabatu brytyjskiego przedstawiona jest w części 1 niniejszego dokumentu.

Ostateczną kwotę rabatu brytyjskiego oblicza się na podstawie następujących danych: podstaw VAT i DNB oraz szacunkowych wydatków na rzecz państw członkowskich w roku t znanych na dzień 31 grudnia roku t+3 i przeliczonych na EUR według średniego rocznego kursu wymiany w roku t.

W celu oszacowania „korzyści dla Zjednoczonego Królestwa” w ostatecznych obliczeniach (pkt 1.1 d)) należy uwzględnić wkład na rzecz tradycyjnych zasobów własnych oraz inne dochody w roku t. W związku z powyższym konieczne jest ponowne obliczenie zakładanego

budżetu na podstawie ostatecznych danych dotyczących wszelkiego rodzaju zasobów i dochodów.

4.3.2. Obliczenie ostatecznej kwoty finansowania rabatu brytyjskiego i jej ujęcie w budżecie

W części 2 powyżej przedstawiono procedurę stosowaną w celu obliczenia kwoty finansowania rabatu brytyjskiego .

Ostateczne dane dotyczące finansowania to podstawy VAT i DNB za rok $t+1$ znane na dzień 31 grudnia roku $t+3$.

Ostateczne dane dotyczące finansowania porównuje się z płatnościami, które już zostały zapisane w budżecie (tzn. w budżecie za rok $t+1$ oraz ewentualnie w budżecie za rok $t+2$ lub $t+3$, w przypadku aktualizacji w tych latach).

Różnice dla poszczególnych państw członkowskich zostaną zapisane w odpowiednim rozdziale budżetu WPBK za rok $t+4$ i przeliczone na walutę krajową według średniego kursu wymiany w roku finansowania rabatu brytyjskiego (rok $t+1$).